

15. Mijn herinneringen aan Theo Schut (Door Jan Kuijpers)

In de Michiel de Ruyterlaan, een rustige woonwijk in Oirschot, heeft vroeger Theo Schut gewoond. Theo was de oudste zoon van Bernard Schut, die begin oktober 1944 door de Duitsers op de familieboerderij 'Balsvoort' is vermoord. Theo heeft heel zijn leven geworsteld met het probleem dat zijn vader op een gruwelijke wijze op Balsvoort op de grens met Oisterwijk ter dood is gebracht, samen met zijn broer oom Hein. Theo was 6 jaar toen het gebeurde en het oudste kind van de vijf kinderen van de familie. Die gebeurtenis heeft ontzaglijk diep ingegrepen in het persoonlijke leven van dat gezin. Bij alle kinderen, maar in het bijzonder ook in het leven van zijn moeder, die, toen deze gruwelijke gebeurtenis plaatsvond, nog erg jong was. De eenzaamheid die dat gezin gekend heeft, moet enorm geweest zijn. Vooral ook omdat het op zo'n afgelegen plek gebeurde, waar het gezin zowat alleen woonde. Ook het gebrek aan medeleven van buurtgenoten maakte het leven zwaar.

Samen op de lagere school

Als klasgenoot van Theo op de lagere school kan ik me nog goed herinneren dat hij dikwijls werd gepest omdat hij zo dik was. Hij was enorm intelligent en veruit de beste van de klas. Maar er zat totaal geen enkele levensvreugde in hem. Hij was zeer teruggetrokken. Een stille jongen. Hij werd ook dikwijls voor de gek gehouden. Een voorbeeld kan ik me nog goed herinneren. Wij zaten op de jongensschool, gelegen vanuit het dorp vooraan in de Nieuwstraat. Om het schoolplein zat een ijzeren hek. In de winter als het vriest moest je voorzichtig zijn dat je niet met warme handen het hek te lang vasthield. Dan liep je het risico dat de hand eraan vastvroor. Laat staan als je dat met je tong deed. Er werd zelfs daarvoor gewaarschuwd. Toen waren er enkele jongens die Theo uitdaagden om zijn tong zo lang mogelijk aan het hek te laten hangen. En die uitdaging ging hij aan met alle fatale gevolgen van dien. Hij bleef eraan vastzitten en met een ruk trok hij zich los. Met als gevolg dat een stukje tong aan het hek bleef zitten. Theo moest zo snel mogelijk naar de dokter. Een week later kwam hij terug en was gelukkig alles weer genezen.

De jongensschool aan het begin van de Spoordonkseweg, waar alle Oirschotse jongens naartoe gingen. Om die school heen stond een ijzeren hek. In de woning woonde toen het hoofd van de school; zijn naam was meester Nolleke Schreurs. Op deze school zat ook Theo Schut.